

Hekta på nupereller

Liv Øyen Strind fra Ringebu ønsker å bringe nuperellekunsten inn i samtida. Men lykkes hun med det?

Side 36

Internasjonal debut

New yorkeren Graham Nickson gjør sin internasjonale debut i Lillehammer kunstmuseum på grunn av en gal, besatt, energisk og målbevisst mann.

Side 70 og 71

Lørdag 24. mars 2007

Nr. 71

170. årgang

www.gd.no

Kr. 15.00

- Musikkken redda livet mitt

■ For Magne Nygård fra Skjåk betyr musikken uendeleg mykje. Det var den som redda han frå eit ellevilt liv som sprøytenarkoman.

■ - Det hadde vore herleg å vorte plukka opp av eit plateselskap for så å bli uavhengig av sosial trygd, seier Nygård.

Side 10 og 11

Tror på Tromsø-OL

På kontoret til Tromsø-OL møtes sykehusdirektøren fra Biri og ordføreren fra Rudsbygd i sin felles lidenskap: OL i 2018. Torsdag avgjøres OL-duellen.

Side 37 til 39

NY Subaru Forester 2.0 X 4WD
SUBARU

fra kr **368.800**

Veil. pris levert Lillehammer.

Stensgård & Co

Bilforretning as 2625 Fåberg

Tlf. 61 27 02 00 Fax. 61 27 02 19

www.stensgaard.no

Femti på to hjul

Noen inviterer til fest, andre drar på motorsykkeltur.

Side 30 til 32

LørdagMagasin

Kris Kristofferson
på Harpefoss

Side 8

Feirer
femti
på

Arne Lien og Stein
Eriksen har akkurat
krysset grensen til
Arizona.

LørdagMagasin

Noen feirer femti med kaffeslabberas.
Andre kjører Harley-Davidson langs
Route 66.

BLA OM →

Feirer femti på Route 66

Stein Eriksen, Arne Lien og Øyvind Hjelvik er allerede i gang med å planlegge neste tur. (Foto: Kari Utgaard)

Arne Lien og Stein Eriksen nyter utsikten over Grand Canyon.

Snart ved Hoover Dam, på grensen mellom Nevada og Arizona. Det blir noe svett i kjøredressen ved 47 grader pluss...

Eagle Riders, Denver i Colorado. Nesten som Paradis.

Kafferast i Gallup, New Mexico.

Av Kari Utgaard og Øyvind Hjelvik (foto)

Det er tidlig morgen i Denver, Colorado. Hvis motorsykelhimmelen finnes, er det kanskje her. I lokalene står rekke på rekke med kromblanke, formfulle Harley-Davidsons. Mjuke linjer i kaldt stål. Det lukter skinn, olje og feite dekk.

Midt i herligheten står tre karer fra Lillehammer. Om litt skal de kjøre fra stedet på hvert sitt kubikkvidunder: Heritage Softtail 1440 og Road Glide 1440. Ute venter The Main Street of America. Route 66. Alle vegers mor.

Historien begynner noen måneder tidligere. Arne Lien er på MC-messe. Han fyller snart 50 år. Det gjør kameraten Stein Eriksen, også. De har så vidt pratet om å feire sammen, slik som sist. Men hva skal de finne på denne gangen?

En salgsplakat fanger oppmerksomheten. «Motorsykkelferie med flotte opplevelser. Den beste delen av den klassiske vegen... fra Santa Fe til Los Angeles». Arne smiler bredt. Det blir stas å fylle femti.

Det er mange i kameratgjengen med over gjennomsnitts interesse for det motoriserte USA. Når flyet lander på amerikansk jord er de tre: Arne, Stein og Øyvind Hjelvik. I løpet av ti dager skal de tilbakelegge 3.600 kilometer på motorsykel. Turen går gjennom fem stater. På kartet står kjente og mindre kjente navn som Taos, Gallup, Williams, og Flagstaff.

Ruta er lagt opp av Knut Gjerdsbakk og Ann Kathrin Becken i MC-reiser.no, som har gjort levebrød av å bistå reiseglade motorsykelentusiaster som ønsker å se verden på to hjul.

De er med som guider.

Opprinnelig startet U.S. Route 66 i Chicago i Illinois. Lillehamringene hopper over de første par hundre milene og kommer inn på det som en gang het Route 66 i Santa Fe. I dag har mesteparten av den gamle hovedvegen fra øst til vest fått ny standard og andre navn, blant annet Interstate 44 og 40. Men her og der er fortsatt deler av den gamle vegen bevart.

Å kjøre noen av disse vegstubbene er som å reise flere tiår tilbake i tid. Langs vegen ligger gamle landhandlerier med bensinpumper som ikke er sett på Lillehammer siden BP-tida rundt 1970. Klassiske dinnere med nostalgiske neonskilt. Landskapet er som på film. Røde westernfjell, kaktuser, uendelig lange, snorrette vegstrekninger med amerikanske vogntog som dunderer forbi. De kjører gjennom indianerreservat der tipiene er byttet ut med campingvogner og hestene erstattet av rustne, gamle bilvrak. I øde ørkenområder er postkassene det eneste tegn til liv. Andre steder blinker lysene over ringlende enarmede banditter 24 timer i døgnet.

Naturinntrykkene er overveldende. De menneskeskapte likeså. Undervegs tar følget avstikkere og små rundturer. De får se Grand Canyon og Rio Grande, Las Vegas og Sedona. På turens høyeste punkt i Rocky Mountains, 3.300 m.o.h., fryser det om natta. Ved Hoover Dam måles temperaturen til 47 grader pluss.

De kjører så langt fysikken holder. 70-80 mil om dagen på det meste. Skepsisen enkelte hadde til å kjøre «en jernhaug» over lange distanser viser seg å være ubegrunnet. Myten om Harley'ens oljelekkasjer

og dårlige kjøreegenskaper er nettopp det. Riktig nok klager enkelte på at ramma og fotbrettet skraper nedi når det går litt fort. Men alle er positivt overrasket. (Noe alternativ finnes egentlig ikke. Det ville være helligbrøde å kjøre japansk på The Mother Road).

Det største spenningsmomentet var hvor mye de virkelig fikk sett av Route 66. Offisielt forsvant den fra vegkartet i 1985.

Det ser dårlig ut i starten, med Interstate 40 så langt asfalten rekker. Nostalgifaktoren blir større jo lenger vest de kommer. Route 66-skiltet dukker opp med jevne mellomrom. Noen steder er den gamle vegen rett og slett slukt av moderne motorveg. I andre områder eksisterer den fortsatt som en sideveg. Alltid godt skiltet. I deler av New Mexico og Arizona er den merket «Historic Route 66», også på kart.

Det er ikke bare store gutter fra Lillehammer som drømmer om å kjøre Harley på Route 66. Undervegs møter de mange amerikanere som nikker, hilser og drømmer om det samme. Ikke alle har tid eller mulighet.

50-årsdagen feires to ganger, både norsk og lokal tid. På menyen står Buffalo Wings med barbecuesaus og en iskald Coors Light.

Når de leverer sykklene i Los Angeles står trippeltelleren på 2.237 miles. 3.601 kilometer. Den siste stubben av Route 66, som strengt talt ikke endte på piren i Santa Monica, men ved US 101, går de til fots. Da er Stillehavet neste. Karene har som smått begynt å drømme om neste prosjekt: Highway 1 fra Los Angeles til San Francisco. Øyvind fyller jo femti, han også.

Tips

- Det er koste både penger og papirarbeid å leie motorsykel i USA (men det er naturligvis verdt hver en krone). En Harley-Davidson i ti dager kostet 660 dollar. Med forsikring, returfrakt (hele 375 dollar) osv. ble prisen totalt 1.400 dollar.
- Bensinutgiftene er ikke mye å snakke om.
- Hotell- og motellovernatting er relativt rimelig.
- Reglene for bruk av hjelm varierer fra stat til stat. Regn med å bli stoppet av politiet hvis du krysser grensen til Nevada med tørkle på hodet.
- Motorsyklister blir generelt tatt godt imot på vegen. Det er godt skiltet og fine kjøreforhold.
- De ekstra kronene det koster å leie motorsykel framfor bil, sparer du inn som følge av begrensede shoppingmuligheter...
- Du finner mer info og lenker på www.historic66.com og www.wikipedia.org/wiki/Route-66

Gammel klassiker

U.S. Route 66, også kjent som The Mother Road og The Main Street of America, ble etablert i 1926. Den 3.939 kilometer lange vegen gikk opprinnelig fra Chicago, Illinois gjennom Missouri, Kansas, Oklahoma, Texas, New Mexico, Arizona og til Los Angeles, California. Opp gjennom historien er den utbygd og omdirigert en rekke ganger.

Route 66 var en viktig ferdselsåre for migranter som dro vestover, særlig i 1930-årene. På 1950-tallet kom turisttrafikken. Route 66 skapte økonomisk vekst og oppsving, og mange lokalsamfunn kjempet imot da det nye nettet med Interstate Highways vokste fram på 1960-tallet.

Begynnelsen på slutten for Route 66 kom i 1956, da president Dwight

Eisenhower signerte the Interstate Highway Act. Eisenhower var imponert over den tyske Autobahn, og så for seg et tilsvarende vegnett i USA, der folk kunne kjøre nonstop fra kyst til kyst i høy hastighet.

US 66 ble fjernet fra det offisielle vegsystemet i 1985.

Kilde: Wikipedia